

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 25 aprilie - 1 mai 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Vitamine pentru viață

Sfințenia e harul de a face cele mai multe lucruri sub semnul veșniciei.” (Raoul Follereau)

„Ca să fii sfânt, fii sigur că nu vei cheltui mai multă energie decât un director de uzină, un atlet sau o femeie care vrea cu orice preț să devină tânără și subțire. Diferența stă în sensul valorilor.” (Fulton Sheen)

„Oare poți fi sfânt fără Dumnezeu? Iată singura problemă concretă pe care o cunosc azi.” (Albert Camus)

„Sfințenia e o dispoziție a inimii care ne face umili și mici în brațele lui Dumnezeu, conștienți de slăbiciunea noastră, dar încrezători până la îndrăzneală în bunătatea lui de Tată.” (Sf. Tereza a Pruncului Isus)

„O aceeași sfințenie e cultivată de toți cei pe care îi conduce Spiritul lui Dumnezeu, care merg pe urmele lui Hristos ca să devină părtași la Gloria Sa.” (Lumen Gentium, 41)

„Creștinii nu sunt supraoameni. Și nici sfinții, pentru că ei sunt cei mai normali dintre oameni. Sfinții nu sunt eroi. Un erou ne dă senzația că depășește umanul. Dar un sfânt nu îl depășește, ci îl asumă și se străduiește să-l trăiască cât mai bine.” (G. Bernanos)

„Sfinții au geniul iubirii. Moraliștii consideră că sfințenia e un lux. Dar, de fapt ea e o nevoie. Tocmai sfințenia și sfinții păstrează vie viața interioară, fără de care omnia s-ar degrada și ar pieri.” (G. Bernanos)

„Cea mai frumoasă reușită umană este sfințenia” (Venerabilul Papa Ioan Paul al II-lea)

„Sfințenia nu e privilegiul câtorva, blândețea evanghelică nu e o slăbiciune, a vorbi despre inimă nu e un sentimentalism efemer. E o dragoste puternică, născută din puterea dumnezeirii, care schimbă cursul vieții și poate scoate întreaga societate din amorie.” (Venerabilul Papa Ioan Paul al II-lea)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Maria Delia Radu, Eugeniu Sarca și Cristina Todorean** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Singur, dar totuși nu singur

Însuși Domnul nostru a arătat o parte a problemei, și o parte a soluției singurătății când a spus: “Iată vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți fiecare la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur. Dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine” (Ioan 16,32). Când dușmanii Lui au venit asupra Lui, când prietenii lui l-au părăsit, când Crucea se contura ca o realitate crudă, El a spus: “Sunt singur, dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu alte cuvinte, vin în viață acele momente de singurătate care nu pot fi depășite prin nici un mijloc uman – doar de către Dumnezeu.

De câte ori l-a căutat Isus pe Tatăl Său! L-a căutat singur. Se scula dimineața devreme și urca pe munte pentru a fi aproape de El, pentru a vorbi cu El și pentru a asculta sfatul Lui. Pentru că a fost atât de des singur cu Dumnezeu în rugăciune, El nu a fost niciodată cu adevărat singur. Tatăl a fost cu El. Chiar și în fața acelui simbol al separării și singurătății extreme – moartea – El nu a fost singur. S-a rugat: “Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu” (Luca 23,46).

Când un băiețel urma să fie operat, i-a cerut tatălui său să stea cu el în timpul întregii operații. Când băiatul a fost anesteziat și a adormit, infirmiera i-a sugerat că ar putea să părăsească sala de operație pentru că nu va fi experiență plăcută. Tatăl s-a hotărât să rămână. La sfârșitul operației, a fost răsplătit când fiul său, trezindu-se din anestezie, l-a căutat și văzându-l i-a spus: “Ai rămas, tati!” Una dintre cele mai mari promisiuni ale Bibliei ne asigură că Dumnezeuul nostru este un Dumnezeu care rămâne: “Și vor chema numele lui Emanuel... Cu noi este Dumnezeu” (Matei 1,23). “De voi umbla în mijlocul morții, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine ești” (Psalmul 22,4). “Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului” (Matei 28,20).

Doi marinari au fost întrebați ce au făcut când a venit știrea capitulării japoneze în timpul celui de-al doilea război mondial. Unul a spus că s-a urcat pe un felinar în Times Square și a strigat cât îl țineau plămânii. Celălalt a spus că a mers într-o biserică să se roage. Cel care i-a intervievat a comentat apoi: “Există mulți oameni care încearcă să își vindece singurătatea urcându-se pe felinare sau mergând în cluburi de noapte și strigând cât îi țin plămânii. În general ei se trezesc cu dureri de cap și foarte răgușiți, mai singuri și mai triști decât erau înainte. Însă mai există alții care au învățat că singurul remediu real pentru singurătate vine din comuniunea cu Dumnezeu...”

“Doamne, nu am om...” i-a spus paralizicului lui Isus. Dar avea un OM – Omul Dumnezeu, Isus însuși. Și noi îl putem avea pe Isus ca Prieten și Însotitor în viață, ca să ne întărească, pentru că singuri am fi slabi; să ne dea curaj, pentru că singuri am fi lași; să ne repete promisiunea prezenței Sale, pentru că altfel ne-am pierde în singurătate. “Nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine.” Cu această credință vom mai avea totuși probleme, dar vom avea și o Prezență care să ne inspire încredere și cu care să învingem singurătatea.